

A Magyar Levéltárosok Egyesülete vándorgyűlése 2023

Lakitelek, 2023. július 24–26.

A tudósítás több munkatársunk közös munkája:

*Gerhard Péter, Kenyeres István, Kovács Eleonóra, Laczlavik György, Mátyás Zoltán,
P. Holl Adrien, Szálkai Tamás, Zsidi Vilmos*

A Magyar Levéltárosok Egyesülete (MLE) 2023. évi vándorgyűlése Lakitelken 2023. július 24–26. között valósult meg. A program a határon túli vendégek érkezésével kezdődött július 23-án, amit esti találkozó, ünnepi vacsora és szakmai eszmecsere követett.

A rendezvény első napján a Kölcsey Ház volt az ünnepélyes megnyitó, köszöntők helyszíne. Kenyeres István, a Magyar Levéltárosok Egyesülete elnökének köszöntőjét követően *Lezsák Sándor*, az Országgyűlés alelnöke, a Lakitelki Népfőiskola Alapítvány kuratóriumának elnöke, majd *Vincze Máté*, a Kulturális és Innovációs Minisztérium helyettes államtitkára üdvözölte az egybegyűlteket. Ezután került sor az idei *Dóka Klára-díjak*, valamint az *Osváth Lajos-díj* átadására. Az ünnepélyes eseményeket követően hangzottak el a **plenáris előadások**, amelyek a három évszázados múltra visszatekintő magyar levéltári rendszer múltját és jövőjét tekintették át.

Előadást tartottak: Szabó Csaba (főigazgató, Magyar Nemzeti Levéltár): *Országos Levéltár 100 – Visszatekintés és jövőkép*; Czetz Balázs (főigazgató-helyettes, Magyar Nemzeti Levéltár): *Megyei levéltárak az évszázadok viharában*; Bényei Balázs (levéltári referens, Kulturális és Innovációs Minisztérium): *Jövőkép: a magyar levéltárügy előtt álló kihívások a 21. században*; Csurgai Horváth József (igazgató, Városi Levéltár és Kutatóintézet, Székesfehérvár): *A városi levéltárak jelene és jövője*; Vajda Tamás (levéltárvezető, Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Levéltár): *Felsőoktatási levéltárak kialakulása és fejlődése*; Vajk Ádám (főlevéltáros, Dunántúli Református Egyházkerület Levéltára): *Fel támadni. Egyházi levéltárak napjainkban*.

Július 25-én, a vándorgyűlés második napján került sor a szekcióülésekre. Az angol és német munkanyelvű **Nemzetközi Szekció** ülése a Széchenyi Teremben zajlott, Kenyeres István, az MLE elnöke vezetésével. Az ülésen részt vettek: Ralf Jacob (Német Levéltárosok Egyesülete, elnök), Karin Sperl (Osztrák Levéltárosok Egyesülete, elnök), David Valusek (Cseh Levéltárosok Egyesülete, alelnök), Daniel Doležal (Cseh Belügyminisztérium Levéltári Igazgatóság, igazgató), Hanna Krajewska (Lengyel Tudományos Levéltári Dolgozók Egyesülete, elnök), Wiesław Nowosad (Lengyel Levéltárosok Egyesülete, alelnök), Melina Lučić (Horvát Levéltárosok Egyesülete), Tamara Vijoglavina Mančić (Bosznia-Hercegovina, Brckói Levéltár), Mihajlo Miszjuk, Jeremkina Mária (Kárpát-

aljai Területi Levéltár), Nagy Mihály (Román Nemzeti Levéltár Bihar Megyei Igazgatósága), Stefan Mackovic (Szabadkai Városi Levéltár). A szekció a részt vevő országok szempontjából számos kérdést tárgyalt. Szó esett a levéltáros egyesületek elmúlt évi tevékenységéről (tapasztalatok, projektek). A kollégák rövid referátumokban ismertették levéltári struktúrájuk főbb jellemzőit (típus, fenntartók, számuk, átlagos munkatársi létszám típusonként, szakfelügyelet, külső szakmai ellenőrzési rendszer), s a beszélgetés része volt a fenntartási-üzemeltetési kérdéseknek, a gazdálkodás kérdéskörének a megvitatása is (volt-e hatása a rezsziáremelkedésnek a mindennapi levéltári munkára, milyen intézkedéseket hoztak?). A kutatási témakör a következő résztémákra terjedt ki: voltak-e a Covid pandémiának olyan hatásai, amelyek ma is érzékelhetők? Vannak-e olyan új, innovatív szolgáltatások, amelyeket a Covid idején vezettek be és jelenleg is használatosak (pl. távkutatás, on demand digitalizáció stb.)? Volt-e valamilyen negatív/pozitív hatása a GDPR-nak a kutatási kérések kiszolgálásánál? Lehetséges-e a kutatótermekben a kutatók számára, hogy maguk készítsenek digitális felvételeket, s ha igen milyen feltételekkel? Milyen feltételekkel közölhetők a kutatók által készített felvételek?

A meghívott egyesületek vezetőinek lehetőségük volt prezentáció megtartására. A *Német Levéltárosok Egyesülete* a Covid-helyzet miatt 2019 óta nem tartotta meg személyes megjelenéssel éves vándorgyűlését, 2021-ben a Lipszbe tervezett helyett online tanácskozást szerveztek, míg a 2022. évi bielefeldi vándorgyűlést 2023 szeptemberére halasztották. Az utóbbi időszakban elkezdték az online továbbképzések szervezését is, amelyeknek nagy sikerük van az ottani kollégák körében. A német levéltári rendszer a szövetségi államokon és a települési levéltárakon nyugszik, de vannak gazdasági levéltárak, egyháziak és egyetemiak is. Elég összetett a struktúra jogilag és a fenntartókat tekintve is. Jelentős problémát okozott a levéltárak számára a rezsikérdés.

Lengyelországban több levéltári egyesület működik, a „nagy egyesület” delegál egy tagot a levéltári felügyeleti-döntéshozó szervbe, a Levéltári Tanácsba. A Covid-helyzet nagy mértékben terelte a levéltárakat az elektronizáció felé. A GDPR-bevezetés miatt pedig számos oktatást tartottak. A kutatótermi szabályozás kapcsán elhangzott, hogy Lengyelországban ingyenesen lehet fotózni a levéltárakban.

Ausztriában is szövetségi levéltári rendszer működik, minden tartománynak saját levéltári törvénye van, amely szabályozza a kutatás és kutathatóság kérdéskörét, illetve a kutatótermi fotózás vagy más reprográfiai szolgáltatás költségeit. Minden szövetségi állam székhelyének van saját városi levéltára, ez alól Klagenfurt és Eisenstadt a kivétel. Ezenkívül minden egyházmegye és valamennyi egyetem is tart fenn levéltárat, de számos kolostori, valamint gazdasági/vállalati, s kb. 200 önkormányzati archívum is működik. Az egyesület vezetésében valamennyi levéltártípusból van képviselő. A Covid-hatás kapcsán elhangzott, hogy a digitalizációban elsőbbséget kapott az on-demand (igény szerinti) megrendelések kezelése.

Romániában jelentős projektek folynak a segédletek, valamint az 1920 előtti anyakönyvek digitalizálása kapcsán. Kiemelkedőek a román–magyar levéltári fondjegyzék évek óta tartó munkálatai.

Bosznia levéltáros képviselője a Bricskói Levéltár munkáját ismertette, ahol a közelmúltban kezdtek digitalizálni anyagaikat, illetve kutatási projektet indítottak a Brcskóra vonatkozó más levéltárakban őrzött iratok digitalizálására. A legrégebbi iratok 1878-ból származik. 2014-ben jelentős árvíz nehezítette a munkát, ekkor a levéltári anyagban 30%-os károsodás történt.

A *Cseh Levéltárosok Egyesülete* 1990-ben alakult, 540 tagjuk van. A levéltári rendszer a regionális állami levéltárakra épül, jelentősebb városi levéltár csak egy van, a Prágai. Az intézmények a belügyminisztérium felügyelete alatt működnek, a levéltári igazgatóság alatt (utóbbinak a vezetője is jelen volt a lakitelki tanácskozáson). Az egyesület legfontosabb tevékenysége a két évente megvalósuló Cseh Levéltári Vándorgyűlés, amelyet idén májusban Pardubicében tartottak 470 fő részvételével.

Horvátországban 250 tagja van az egyesületnek. Idén ősszel Vodicében tartják a nagy, négy évente esedékes konferenciájukat, kb. 250 főt várnak ide. Központi téma a digitalizáció, a digitális szolgáltatások lesznek. Számos nemzetközi együttműködést szerveznek, illetve vesznek részt ezekben. E projektek főként a volt Jugoszlávia utódállama-ira vonatkoznak. Horvátországban állami levéltári rendszer működik, ez 350 km-nyi anyagot őriz.

Az *Ukrán Állami Levéltári Szolgálat* alá a következő intézmények tartoznak: 9 központi állami levéltár, 3 központi állami levéltári intézmény, 8 levéltári szakalap. Mindezt az Ukrán Levéltári és Iratkezelési Kutatóintézet és a Mikrográfiai Kutató, Tervező és Technológiai Intézet irányítja. Az ukrain levéltári intézmények hálózata 2158 intézményt foglal magában. Ezek közé tartozik 9 központi állami levéltár, az Ukrán Levéltári és Iratkezelési Kutatóintézet, 3 központi állami levéltár, a Krími Autonóm Köztársaság Állami Levéltára, 26 regionális állami levéltár, Kijev és Szevasztopol városok állami levéltárai. További egységek: 476 levéltári osztály a kerületi államigazgatásban, 138 levéltári osztály a városi tanácsban, 13 ágazati állami levéltár és 1472 munkáltatói iratokat őrző levéltár, 19 magánszemélyek és/vagy jogi személyek által alapított levéltár. Az összes munkaügyi levéltárból 322 rendelkezik jogi személy státusszal. A Krími Autonóm Köztársaság és Szevasztopol, Donyeck és Luhanszk ideiglenesen megszállt területein lévő levéltári intézményekről nincs információ, ezek esetében az állami hatóságok ideiglenesen nem gyakorolják hatáskörüket. Az Ukrán Állami Levéltári Alap, a központi állami levéltári intézmények, a kutatóintézetek, az Állami Levéltári Alap speciális intézményei, a régiók állami levéltárai, Kijev városa, a kerületi államigazgatási szervek és a városi tanácsok levéltári osztályai alkalmazottainak száma összesen 3884 fő, ebből 1921 fő köztisztviselő. A levéltári intézmények személyzete körülbelül 90%-ban teljes. A korszerkezetet tekintve a 35 év alattiak száma 578 fő, a 60 év felettieké 585 fő. A férfiak száma 670 fő (18,9%), a nők pedig 2796 fő (79,1%). A felsőfokú végzettséggel rendelkezők száma 2696 fő (a tényleges létszám 76,3%-a), ebből 190-en levéltári, levéltári tanulmányok és információs tudományok területén szereztek diplomát; 419-en történelem diplomával rendelkeznek, 1995-en egyéb területen szereztek teljes körű egyetemi diplomát, 191-en közigazgatási területen szereztek másoddiplomát. 77-en rendelkeznek tudományos fokozattal, köztük 73-an PhD-vel és 4-en a tudományok doktora címmel.

11-en rendelkeznek felsőoktatási címmel, köztük 8 docens és 3 professzor, 13 fő tiszteletbeli címmel rendelkezik. Az állami levéltári intézményeket Ukrajna állami költségvetéséből finanszírozzák, kivéve az Ukrán Nemzeti Bank ágazati állami levéltárát, amelyet az Ukrán Nemzeti Bank igazgatási kiadásainak költségvetésében elkülönített forrásokból finanszíroznak. A többi levéltári intézményt alapítói vagy tulajdonosaik költségeik alapján finanszírozzák. A levéltári intézményeknek jogukban áll más, törvény által nem tiltott bevételekből forrásokat szerezni a levéltári épületek és helyiségek fenntartására, anyagi, technikai és szociális bázisuk megerősítésére, eszközök fejlesztésére, a levéltári tudományos kutatásokra. Ukrajna levéltári intézményeinek külső szakmai ellenőrzését az Ukrán Állami Levéltári Szolgálat és az Ukrán Igazságügyi Minisztérium végzi.

A Nemzetközi Szekció keretében elhangzottakból általános tanulságként leszűrhető, hogy egyre erőteljesebb mindenütt a digitalizáció előretörése, és jelenleg sok munkát ad a levéltári törvények folyamatos felülvizsgálata is. A referátumokhoz kapcsolódóan számos kérdés hangzott el, s a tanácskozás kiváló légkörben zárult.

Az MLE **Forrásközlő szekciója** központi témájának a Károlyi család történetét választotta, amely keretében a résztvevők betekintést nyertek a 2017 óta működő Károlyi Kutatócsoport munkájába. A szekcióülés levezetéséért Arany Krisztina, az Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (MNL OL) munkatársa, a szekció elnökhelyettese felelt. Emellett saját, a Károlyi családdal kapcsolatos kutatásait is hozzáfűzte az előadásokhoz, tovább színesítve például a gróf Károlyi Antallal kapcsolatban elhangzottakat Therese Corsan naplója alapján.

Vass Csaba Géza (MNL OL Magánlevéltárak és Gyűjtemények Osztálya) a Károlyi család 18. századi történetének két kiemelkedő alakjával, *Károlyi Antallal és Károlyi Ferencsel* foglalkozott. Az előadás forrásául a család levélgyűjteménye szolgált, amely az Országos Levéltárban található. E dokumentumok különösen forrásgazdagok, ugyanis azonkívül, hogy nagy keresztmetszetű betekintést adnak Károlyi Antal és Ferenc életébe, köztörténeti értelemben is jelentős információkkal rendelkeznek.

Tóth Ákos (MNL Elektronikus Nyilvántartások Főosztálya) *A gróf Károlyi család levelezése a 18. században* című prezentációjának bevezetőjében röviden ismertette a család impozáns, közel 83 000 (pontosan 82 934) levelet tartalmazó levélgyűjteményét (HU-MNL-OL-P 398), majd ezt követően bemutatta az általa az elmúlt két évben feldolgozott közel 3800 levelet, levélírók szerinti bontásban, amelyek közül több mint 2000 levelet betűhíven átírt. A rövid bevezetőt követően előadásában három érdekes levelet (missilis) tárt az érdeklődők elé, amelyek jelentőségét részletesen ismertette.

Laczlavik György (MNL Elektronikus Nyilvántartások Főosztálya) a Károlyi Kutatócsoport vezetője *A Károlyi család levéltára – történeti áttekintés* című előadása a nagy múltú levéltári irategyüttes történetét ismertette részletesen. Az iratanyag 1953-ban került a Magyar Országos Levéltár kezelésébe: 45 évig a Szentkirályi utcában, majd 1998-tól a levéltár Bécsi kapu téri épületében helyezték el.

Bakó Zsigmond (MNL Elektronikus Nyilvántartások Főosztálya) a kutatócsoport titkára mutatta be a *Károlyi Kutatócsoport honlapját*. Az előadás első felében az aktuálisan, online elérhető felületet prezentálta az előadó, míg a második részében az újonnan

bevezetett fejlesztéseket vette számba. Az aktuálisan elérhető honlap esetében elhangzott, hogy apróbb változtatásokra, rendszeroptimalizálásra a honlap 2021-es indulása óta folyamatosan sor került, amelyeknek az volt a célja, hogy a látogatók a családdal kapcsolatos ismereteket, a kutatócsoport kapcsán megjelenő információkat zavartalanul elérhessék. A fejlesztések közül az előadó először a kezdőoldalra elhelyezett hírböngészőt mutatta be. A böngésző segítségével nyomon követhetők az aktuális, illetve a kiemelt hírek. Ezután a *Károlyi Levéltár Online* bemutatása került sorra, amely a legjelentősebb fejlesztés a honlap és a Kutatócsoport fennállása óta. A honlap ezen almenüje olyan kataszterként értelmezhető, amely minden látogatónak elérhetővé teszi az online térben a Károlyi családdal kapcsolatban megjelent digitális tartalmakat. A publikált tartalmak előkészítésével, azok elérhetővé tételével hosszadalmas munkája volt a kutatócsoport tagjainak, hiszen minden egyes képhez levéltári leírás is készült, amelyekből az előadó érdekes példákat is bemutatott. Az előadással párhuzamosan a fejlesztések elérhetővé váltak minden érdeklődő számára, így a honlapra látogatók saját maguk böngészhetik már az online elérhető digitális tartalmakat.

A szekcioulás kerekasztal beszélgetéssel zárult, amelynek eredményeként a résztvevők közreműködésével a szekció jövő évi tematikájára is érkeztek értékes elképzelések, illetve gyümölcsöző szakmai fórum alakult ki.

Az **Oktatás- és Tudománytörténeti Szekció** fő témája az 1945 utáni felsőoktatási változások vizsgálata volt. Ehhez öt előadás kapcsolódott, amelyeket keretbe foglalt két további előadás. Az első előadás Szögi László professzor peregrinációs összefoglaló kötetével foglalkozott, az utolsó referátum pedig az MTA-val kapcsolatos, későbbi, 1989/90-es rendszerváltoztatással. Dr. Draskóczy István (professzor emeritus, ELTE BTK) *Peregrinatio Academica: Gondolatok Szögi László új könyvéhez* címmel tartott vitaindító előadást. A középkori, valamint a korai újkor magyarországi és erdélyi bányavárosok peregrinációs adatait elemezte a közelmúltban megjelent kötet, illetve más források alapján. Megemlítette, hogy szerencsés lenne a hallgatói adatokat további források alapján kiegészíteni. Kiemelte, hogy a könyv egyedülálló vállalkozás és hézgapótló. Dr. Szögi László professzor felszólalásában leszögezte, hogy a kötetben összegyűjtött információk a hallgatói anyakönyvekből vagy azzal egyenértékű forrásokból származnak. A közel három évtizedes kutatás célkitűzése „mindössze” ezen adatok összegyűjtése volt. A további kiegészítések a konkrét témával foglalkozó kutatók feladata lehet. Sági Éva (levéltárvezető, Soproni Egyetem Központi Könyvtár és Levéltár) *A műegyetemi kartól a főiskoláig: a bányászati-erdészeti felsőoktatás fordulópontjai Sopronban, 1948–1952* címmel tartott előadásában a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki Osztálytól az Erdőmérnöki Főiskola megalakulásáig tartó mozgalmas időszakot mutatta be. A háború utáni egyetemi dezintegráció másik példáját Molnár László (igazgató, Semmelweis Egyetem Központi Levéltára) ismertette *Az orvostudományi karok kiszakítása a tudományegyetemekből 1951-ben* című előadásában. A budapesti orvosi egyetem létrejöttében döntő szerepe volt az 1950-es években szovjet mintára kialakított szakegyetemi rendszernek. Osváth Zsolt (főlevéltáros, Semmelweis Egyetem Központi Levéltára) *Melly József,*

a *VKM egyetemi ügyosztályának vezetője 1946-ban* című előadásában a hatalom és az egyén viszonyát vizsgálta egy konkrét személy kritikus életrajzában. Zsidi Vilmos (levéltárvezető, Budapesti Corvinus Egyetem Levéltára) *A közgazdasági-kereskedelmi felsőoktatás átalakítása a koalíciós időszakban 1945–1948* címmel tartott előadást, amelynek fókuszja a gazdasági szaktanárképző átalakítására, valamint a Közigazgatási osztály megszüntetésére esett. Bozó Bence Péter (levéltáros, Állatorvostudományi Egyetem Hutýra Ferenc Könyvtár, Levéltár és Múzeum) *Az ismét önálló állatorvosi képzés 1952-ben* címmel mutatta be a tudományterületet oktató intézmény problémáit. Az 1950-es években a tömegessé váló felsőoktatással összefüggésben az egyik legnagyobb probléma a hallgatók gyenge előképzettsége és alacsony intellektuális színvonala volt, aminek következtében az intézményben is a közoktatásban alkalmazott módszereket kellett bevezetni. Zsidi Bernát (fiatal kutató, levéltáros, MTA Levéltára) *Rendszerváltás (1989–90) és az Akadémia* című előadása a rendszerváltoztatás körüli éveket idézte meg. Az 1988-ban kezdeményezett Akadémiáról szóló törvény előzményeit és utóéletét ismertette. Az előadásokat több hozzászólás és élénk vita követte. A szekció levezető elnöke Zsidi Vilmos volt.

Az **Informatikai Szekció** ülésén Gerhard Péter, a szekció vezetője elnökölt. A *social media használata a közgyűjteményekben* című programban négy előadást hallgathattak meg a résztvevők. Az első előadást online tartotta meg Czékmány Anna (főosztályvezető, Petőfi Irodalmi Múzeum Múzeumpedagógiai és Felnőttképzési Főosztály) és Hepp Ildikó (főosztályvezető, PIM Közönségkapcsolatok és Rendezvényszervezési Főosztály) *Marketing, közösségi média, TikTok a Petőfi Irodalmi Múzeumban* címmel. Az előadók elmondták, hogy széles szakembergárda dolgozik a Petőfi-bicentenáriumi eseményein (Petőfi-hálózatok). Ez a közösségi médiában is megjelenik, a PIM egy TikTok-projektet is indított, amely csak egy része az évfordulós eseménysorozatnak. A projekt során rövid animációs, kimondottan a TikTok világára szabott videókkal próbáltak új célcsoportokat megcélozni. Ennek részleteiről és tapasztalatairól számoltak be az előadók, akik szerint minden ilyen projekt megtervezése kapcsán azt a három kérdést kell mindenekelőtt tisztázni, hogy mi a misszió, mik az érdekek és kik a célcsoport. Ezek végiggondolása nélkül nem lehet sikeres egy ilyen projekt, és azt is hangsúlyozták, hogy csak a TikTokra nem érdemes tartalmat fejleszteni, más csatornákon is el kell érni a célcsoportot. Azt is kiemelték, hogy csodákat nem kell várni egy ilyen kampánytól, például egyáltalán nem fogják ezek a TikTok-videók bevonni a fiatalokat a múzeumba, viszont a közvetíteni kívánt értékek vagy ismeretek átadása terén a kampányok igenis hasznosak lehetnek. Homor Péter (levéltárvezető, Széchenyi István Egyetem Egyetemi Könyvtár és Levéltár) a *Magyar Felsőoktatási Levéltári Szövetség Facebook-oldalát* mutatta be. A szövetség egy elnökségi döntést követően hozta létre saját Facebook-oldalát, amelyet az előadó kezel. Előadásában praktikus tanácsokat is megosztott a kollégákkal. Az is megfogalmazódott tanulságként, hogy visszanezve a posztokat, kiderül, mennyi minden történik a felsőoktatási levéltárakban, ami enélkül a visszatekintés nélkül nem is lenne nyilvánvaló. Varga Zsolt (levéltáros, Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára) *Facebook-kommunikáció az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában* címmel tartotta meg előadását. Az ÁBTL Facebook-

oldalának imponáló és dinamikusan növekvő mutatószámai vannak, s a posztokat gyakran az országos hírportálok is átveszik, a követőtábor pedig sokkal szélesebb, mint a levéltárosok és a kutatók köre. Az előadó napi öt posztot tesz ki, ráadásul a tematika miatt szükséges a hozzászólások moderálás céljából való figyelése is. (Az oldalt elérők 2017-es 600 000-es száma 2022-re 2 200 000-re növekedett, az oldal követőinek száma pedig a 2017-es 6000-ról 2023 júliusára 23 290-re nőtt.) *Garami Erika* (főlevéltáros, Budapest Főváros Levéltára) *Online felületek használata Budapest Főváros Levéltára kommunikációjában*¹ címmel tartott előadást. A BFL illetékes főosztálya nemcsak a BFL honlapjait, Facebook-, Instagram-, TikTok-oldalát (ez utóbbit egyelőre kísérleti jelleggel), YouTube- és Videotorium-csatornáját, hanem az MLE honlapját, Facebook-oldalát és YouTube-csatornáját, a Háborúkban megerőszkolt nők emlékezte projekt honlapját és Facebook-oldalát, továbbá a Városliget Topotéka honlapját és a Topotéka – Magyarország Facebook-oldalt is kezeli. Mindemellett belső üzenetek és MTI-hírek írása is a feladataik közé tartozik. Az előadás e bőséges tapasztalatokat összegezte. Az előadó hangsúlyozta a kisfilmek, imázsvideók jelentőségét is. A szekcioulésen számos kérdés és hozzászólás erősítette az ülés interaktív jellegét, és közös tanulságként az fogalmazódott meg a résztvevőkben, hogy a sikeres *social media*-kommunikáció sok munkát és odafigyelést igényel, a közgyűjteményekben pedig a legkritikusabb a fiatalok elérése, mert őket kimondottan rájuk szabott tartalmakkal lehet csak megszólítani, az idősebb korosztályoknak még fogyasztható tartalmakkal már nem.

Az **Állományvédelmi Szekció** előadásai a Németh László Teremben zajlottak, P. Holl Adrienn szekcióelnök vezetésével. Orosz Katalin (főrestaurátor, BFL Állományvédelmi Főosztály) *Az állományvédelmi döntéshozatalt segítő anyagvizsgálatok és modellezés* című előadásában nemzetközi kitekintést tett. Az elmúlt években a Kanadai Konzerváló Intézet, valamint az University College of London kutatói különböző projektek keretében vizsgálták a rongypapír és a fatartalmú savas, valamint a puffertolt papírok öregezési és lebomlási folyamatait. Kb. 1100 különböző eredeti papírdokumentum polimerizációs fokának és kémhatásának vizsgálata alapján matematikai modelleket hoztak létre a hosszútávú folyamatok előrejelzésére. Višnja Nikolić és Maja Jokmanović (restaurátorok, Vajdasági Levéltár, Szerbia) előadásukban bemutatták *A Vajdasági Levéltár restauráló és konzerváló laboratóriumát*. Megköszönték a Magyarországról kapott szakmai, restauratori és könyvkötői segítséget, külön kiemelve az MNL és a BFL munkatársaival a helyszínen folytatott eszmecsere, a tapasztalatok megosztását. Az alap restaurálási és kötésmunkák mellett nagy hangsúlyt fektetnek az anyagvizsgálatokra, a restaurálási dokumentációk készítésére és az iratok fertőtlenítésére. Rendelkezésre áll náluk egy nitrogéntartalmú anoxiás fertőtlenítő berendezés, amelyet etil-alkohollal kombinálva használnak papír alapú dokumentumok fertőtlenítésére. Együttműködnek a helyi egyetem biológusával, és közösen értékelik, tanulmányozzák az elért eredményeket. Továbbra is szeretnének együttműködni a magyarországi levéltárak restaurátor szakembereivel is. A szakmában immár 30 éves tapasztalattal rendelkező Hajdú Zsófia Edit

¹ Az előadás szerkesztett változata megjelenik a Levéltári Szemle 2023. évi 4. számában.

(főrestaurátor, Pre-Con Restaurátor Kft.) *Állományvédelem in situ* című előadásában megosztotta az évek során előfordult nagyobb levéltári iratmentési munkáikat. Kiemelte, hogy a vizes katasztrófák során nagyon lassú a fenntartók döntéshozatali protokollja, ezért több hónapot is várni kell az iratmentésre. Az ázott, szennyezett iratok 100%-os mentésére nyílna lehetőség akkor, ha a beázás, elázás után 48 órával megtörténhetne az iratok szakszerű szárítása és szükségesfertőtlenítése. Javasolta, ha az intézmények rendelkeznének vis major alappal, akkor a műszaki hibák és vészhelyzetek esetén ebből történhetne az iratok azonnali szakszerű mentése. Kitért előadásában arra is, hogy a pályázati rendszer nagyon szűkös, csupán 1 millió Ft áll rendelkezésre konzerválásra, amely egy évtizede 6-7 millió Ft volt az NKA-nál. Komoly probléma az is, hogy több éve már nincs pályázati lehetőség az iratok fertőtlenítésére. Az előadás után lehetőség volt az adott témákban szakmai megbeszélések folytatására. Külön öröm, hogy ezen az eszmecserén a minisztérium képviselője is részt vett.

A szekcióüléseket követően a vándorgyűlés második napjának délutánján került sor az immár hagyományra vált és hatodik alkalommal megrendezett *MLE Kupa Focitorna* mérkőzéseire.

Július 26-án, a vándorgyűlés harmadik napján került sor a Nyitott Levéltárak 2023 program keretében Az egyesített Budapest létrehozásának 150. évfordulója témában megrendezett konferenciára. A tanácskozáson elhangzott előadások a főváros különböző korszakait ismertették sokszínű tematika mentén. A középkortól a rendszerváltásig terjedő időszakon belül a főváros történetét közigazgatási, gazdálkodási, művelődéstörténeti, életmódtörténeti szempontból elemző előadások a levéltári források egész sorát vonultatták fel a különböző típusú köziratoktól a magániratokig, megmutatva ezzel a dokumentumok egymást kiegészítő voltát, valamint a több szempontú vizsgálódás eredményeit is. A konferencián szereplő előadók és előadásai: *Kenyeres István*: Budai és pesti vásárok a középkortól a 19. századig; *Arany Krisztina*: Pest és Buda a 18. század közepén Therese Corzan naplója tükrében; *Héredi Attila*: Partrendőrség Pesten, 1870–1874; *Sipos András*: Városgazdálkodás Budapesten a két világháború között; *Rácz Attila*: A főváros és kerületeinek népi ellenőrzése 1958 és 1989 között.

■ A Dóka Klára-díj

A Dóka Klára-díj I. fokozata felsőfokú végzettségű levéltárosoknak, II. fokozata középfokú végzettségű levéltárosoknak és levéltárban dolgozó nem levéltáros kollégáknak, míg a III. fokozat a pályájuk kezdeti szakaszában járó, de már legalább 6 éve levéltárban dolgozó, 35 év alatti levéltáros kollégáknak adható. Az I. és II. kategóriában 3-3, a III. kategóriában egy díjazott lehet évente.

A Dóka Klára-díjasok laudációja

I.

Hunyadyné Fabó Beáta,

Budapest Főváros Levéltára ny. főlevéltárosa

Hunyadyné Fabó Beáta – eredeti végzettségét tekintve építészmérnök és műemlékvédelmi szakmérnök – 1991 és 2021 között dolgozott Budapest Főváros Levéltárában, ahol a térképgyűjtemény és a tervgyűjtemény egy részének referensi teendőit látta el.

Nagy szorgalommal, gyorsan és igen eredményesen sajátította el a magas színvonalú munkavégzéshez szükséges levéltári ismereteket. Ügyszeretete, elmélyült szaktudása és az általa kidolgozott és alkalmazott új módszerek révén a gondjaira bízott iratanyag feldolgozottsága és visszakereshetősége igen jelentős mértékben javult és felhasználóbarát lett. Kulcsszerepet vállalt az ennek nyomán megjelent „Budapest térképeinek katalógusa” című nagyszabású kiadvány elkészítésében, amely lehetővé tette a fővárosra és jogelőd településeire vonatkozó, különböző gyűjteményekben őrzött térképek számbavételét, valamint áttekintését, és ez képezte a térképanyag kutatását lehetővé tevő adatbázis alapját.

Az elsők között, már az 1990-es években nemcsak szorgalmazta, hanem el is indította az őrizetére bízott térképanyag digitalizálását, amely a szükséges adatbázissal kiegészülve 2006-ra készült el, és annak nagy része előbb DVD-n, majd az interneten is elérhetővé vált.

Nagy súlyt helyezett a térképgyűjtemény folyamatos gyarapítására és feldolgozására is, amelynek nyomán a térképek jó alapot jelentettek és óriási segítséget nyújtottak sok, Budapest Főváros Levéltárában megvalósult kiállításához és pedagógiai programhoz, megjelentetett publikációhoz vagy elkészített adatbázishoz.

Külön is megemlítenő, hogy kiemelkedő szerepet vállalt a levéltár több komplex szakmai programjának – így például a budapesti katolikus templomépítészetről, Kós Károlyról vagy a Városligetről készített kiállítások – megvalósításában, valamint szerzőként vagy társszerzőként az ezek anyagát közreadó reprezentatív kiadványok elkészítésében.

Bár 2021 decemberében nyugállományba vonult, önkéntesként továbbra is aktívan közreműködik a levéltár térképtárának rendezési munkáiban, így tudására, óriási tapasztalatára és segítségére kollégái ma is bátran számíthatnak.

Hunyadyné Fabó Beáta három évtizeden át Budapest Főváros Levéltára térkép- és tervtári anyagának feltárása és széles körű hozzáférhetővé tétele érdekében mély szakmai elkötelezettséggel és nagy szorgalommal végzett, új és úttörő módszereket is kidolgozó és alkalmazó, példaértékű szakmai munkássága elismerésül veheti át a Dóka Klára-díjat

Kiss József Mihály,

a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár igazgatója

Kiss József Mihály az egri Gép- és Műszeripari Szakközépiskola (1975–1979) elvégzése után 1980-ban az ELTE Bölcsészettudományi Karának hallgatója lett, és 1985-ben vette át történelem–levéltár szakos diplomáját. 1985-től 1986-ig a Magyar Országos Levéltárban, 1986-tól 2004-ig az ELTE Levéltárban, 2004 és 2006 között pedig a Központi Statisztikai Hivatal Levéltárban dolgozott levéltárosi, illetve főlevéltárosi beosztásban, 2006-tól pedig a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár igazgatói teendőit látja el.

Már korábbi munkahelyein is sokféle szakmai feladatot végzett, de az igazi nagy kihívást az jelentette számára, hogy csaknem két évtizeddel ezelőtt az ország egyik leginkább elhanyagolt állapotú levéltárának lett a vezetője. Kiemelkedő szerepet vállalt az iratállomány revíziójában, rendezésében és a szükséges levéltári segédletek elkészítésében, melynek következtében nemcsak az intézmény raktározási körülményei, hanem feladatellátási képességei is jelentős mértékben javultak. A levéltárszakmai szempontok messzemenően történő szem előtt tartása mellett elkötelezetten, határozottan és olykor a konfliktust is vállalva képviselte és képviseli intézménye érdekeit.

Amellett, hogy elvülhetetlen érdemei vannak a magyar egyetemi levéltári hálózat létrehozásában és megerősítésében, valamint számos hazai felsőoktatási archívum anyagának összegyűjtésében és rendezésében, továbbá fond- és állagrendszerének kialakításában, hosszú éveken át vett részt a magyar diákok külföldi egyetemjárását feltáró kutatásokban és e kutatások eredményeinek publikálásában. Jelentős szerepet játszott a hazai felsőoktatási levéltárak között kialakult jó szakmai együttműködés és vonzó közösségi élet megteremtésében.

A Magyar Levéltárosok Egyesülete, a Magyar Levéltárak Vezetőinek Tanácsa és a Magyar Felsőoktatási Levéltári Szövetség is tagjai között tudhatja, ez utóbbinak 2001 és 2005 között titkára volt.

Kiss József Mihály közel négy évtizedes levéltárszakmai pályafutását, azon belül is elsődlegesen a magyar felsőoktatási levéltári hálózat kialakítása és megerősítése, továbbá a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár szakmai reorganizációja érdekében kifejtett sokoldalú, magas színvonalú és példás munkáját ismeri el a Dóka Klára-díj.

Ruzsa Éva,

a Magyar Nemzeti Levéltár Tolna Vármegyei Levéltára igazgatóhelyettese

Ruzsa Éva 1978-ban érettségizett Szekszárdon, majd 1978-tól 1979-ig a Tolna Megyei Levéltár könyvtárosa volt. 1979-ben megkezdett tanulmányai lezárásaként 1985-ben az ELTE Bölcsészettudományi Karán vehette át történelem–filozófia szakos diplomáját.

1985-ben visszatért korábbi munkahelyére levéltárosi beosztásban, és – egy rövidebb, az 1986 és 1988 között a pedagógusi pályán eltöltött két tanévnyi időt leszámítva – azóta is itt dolgozik.

Levéltárosi pályafutása során előbb egyszerűbb, majd fajsúlyosabb feladatokat kapott, és az azóta eltelt több mint 35 esztendő alatt a gyűjtőterületi munka, iratkezelések ellenőrzése, iratrendezés, segédletkészítés, kutató- és ügyfélszolgálat, közművelődési feladatok, iratfeltárások, adatbázis-készítés területén végzett és végez szakmai feladatokat nagy hozzáértés, elmélyült szaktudás, óriási anyagismeret és széleskörű tapasztalatok birtokában.

Felkészültségét és emberi kvalitásait jól mutatja, hogy 2002-től 2012-ig kutatószolgálati osztályvezető, 2012-től 2016-ig a kutatószolgálat vezetője volt, 2016 óta pedig az intézmény igazgatóhelyettese, és e minőségében kiemelkedő fontosságú szerepet tölt be levéltára életében és működésében.

Sokrétű és felelősségteljes levéltárszakmai feladatai mellett szívesen végzett és végez levéltári forrásokra alapozott tudományos kutatásokat. Fő kutatási területe Tolna megye 20. századi társadalomtörténete. Eddig 15 publikációja látott napvilágot, illetve áll közvetlenül megjelenés előtt.

Munkatársai tisztelik tudásáért és személyes jó tulajdonságaiért. 2006 és 2010 között a levéltár közalkalmazotti tanácsának vezetőjeként, 2011-től 2017-ig szakszervezeti titkárként, 2014 és 2018 között pedig az MNL Közalkalmazotti Tanácsának tagjaként tevékenykedett. Tagja a Magyar Levéltárosok Egyesületének és szerepet vállal a Magyar Levéltárak Vezetőinek Tanácsában.

Ruzsa Évát több mint három és fél évtizeden át számos szakterületen kifejtett, nagy szorgalommal és mély hivatástudattal, kiemelkedő színvonalon végzett, nagy jelentőségű munkássága, levéltára tevékenységének szervezésében és irányításában betöltött meghatározó szerepe tette érdemessé a Dóka Klára-díjra.

Pákozdi Éva Szilvia,

a Magyar Nemzeti Levéltár Veszprém Vármegyei Levéltárának főkönyvtárosa
és kutatószolgálatának vezetője

Pákozdi Éva Szilvia 1991-ben Veszprémben érettségizett, majd 1996-ban vehette át könyvtár-történelem szakos diplomáját a szombathelyi Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán. Ezt követően előbb pedagógusként helyezkedett el, majd 1996 és 2003 között könyvtáros volt a Veszprémi Egyetemi Könyvtárban. 1997 és 2003 között az ELTE Bölcsészettudományi Karán elvégezte a könyvtár kiegészítő szakot, 2003-tól pedig a Veszprém Megyei Levéltár szakkönyvtárának vezetője.

Az intézményi könyvtár működtetésével, gyarapításával, fejlesztésével és használatával kapcsolatos sokrétű munkáját elmélyült szakmai tudással, nagyfokú precizitással és igényességgel végzi. Szorgalmas, lelkiismeretes és megbízható munkatárs, aki addigi feladatai mellett – figyelemmel szakmai kvalitásaira, jó szervező- és irányítóképességére és személyes tulajdonságaira – 2021 tavaszától közmegelegedésre irányítja az intézmény kutatószolgálatának munkáját is, és mindezek mellett tevékenyen vesz részt a levéltár közművelődési programjainak lebonyolításában.

Szívesen végez hely-és könyvtártörténeti kutatásokat, továbbá készít bibliográfiákat. Eddig közel 20 közleménye és bibliográfiája látott napvilágot.

Pákozdi Éva Szilviát több mint két évtizeden át kiemelkedő színvonalú, erős hivatástudattal, nagy szorgalommal és odaadással végzett könyvtárosi munkája, valamint újabban az intézmény a kutatószolgálatában kifejtett, szintűgy elismerése méltó és eredményes tevékenysége érdemesítette a Dóka Klára-díj.

II.

Pongrácz Erzsébet,

a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára levéltári kezelője

Pongrácz Erzsébet 2002. április 1-jén kezdte meg levéltári szolgálatát a Magyar Országos Levéltárban. Ezt követően 2003-ban levéltárkezelői vizsgát tett, majd az intézmény több főosztályán is dolgozott. 2011-től a Magánlevéltárak és Gyűjtemények Osztályának munkatársa.

Szakmai feladatait az elvárhatónál sokkal magasabb szintű ismeretek birtokában, nagy hozzáértéssel és odafigyeléssel, elmélyült hivatástudattal és példamutató precizitással, egyszersmind az állományvédelmi előírások figyelembevételével teljesíti. Ennek nyomán számos olyan levéltárszakmai munkát is képes elvégezni, amelyekhez olyan tudás szükséges, amely messze túlmutat egy levéltári kezelőtől elvárható szakmai ismeretanyagon, és magasabb szintű paleográfiai és kronológiai ismeretek elsajátítását feltételezi.

2012-től helyettesként vett részt osztálya szintűgy alaposságot és precizitást kívánó ügyviteli munkájában, 2016 óta ő végzi ezeket a teendőket.

Csendes, szorgalmas, megbízható munkatárs, akinek segítőkészsége példamutató.

Pongrácz Erzsébet több mint 20 esztendőn át, erős szakmai elhivatottsággal, nagy szorgalommal végzett példás levéltárszakmai munkája alapján – amely sok esetben jócskán túllépi a levéltári kezelőtől elvárható szintet és kereteket – részesül a Dóka Klára-díjban.

Takács Gábor,

a Magyar Nemzeti Levéltár Békés Vármegyei Levéltára Békési Fióklevéltárának levéltáros asszisztense

Takács Gábor 1977-ben érettségizett és 1977. szeptember 1-jén a Békés Megyei Levéltár Békési Fióklevéltárában kezdte meg levéltári szolgálatát. Azóta is ott dolgozik. 1984-ben levéltárkezelői, 1999-ben segédlevéltárosi vizsgát tett, 2008-ban pedig ECDL számítógéphasználói tanúsítványt szerzett.

Már szakmai pályafutása kezdetétől sokféle levéltári munkában vett részt, így a gyűjtőterületi teendők ellátásában, az iratrendezésekben, a segédletkészítésben és a raktárrendezésekben. Megbízható és felelősségteljes munkatárs, aki minden rábízott szakmai feladatot nagy figyelemmel, szorgalommal és példás precizitással végzett és végez el.

Kedves és empatikus személyiség, akinek a levéltári közösség kohéziójának kialakításában és fenntartásában meghatározó szerepe volt és van, ugyanakkor segítségére kollégái mindig számíthatnak.

2023 végén eléri a nyugdíjkorhatárt, és addig is igyekszik széleskörű ismereteit és óriási tapasztalatát megosztani a feladatait átvevő kollégáival.

Takács Gábor több mint négy és fél évtizeden keresztül erős hivatástudattal és elkötelezettséggel végzett, kiemelkedő színvonalú, első munkahelyéhez mindvégig hűséges munkája, továbbá a munkahelyi közösség érdekében tanúsított nagy fontosságú szerepvállalása, kiemelkedően hosszú és példás levéltárszakmai pályafutása elismeréseként veheti át a Dóka Klára-díjat.

III.

Dr. Kántás Balázs,

a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára levéltárosa

Kántás Balázs a Budapesten tett érettségi vizsgát követően 2009-ben anglisztika BA-, 2011-ben pedig irodalom- és kultúratudomány MA-diplomáját vehette át az ELTE Bölcsészettudományi Karán. Ugyanitt 2015-ben irodalomtudományból, 2022-ben pedig a Károli Gáspár Református Egyetemen történettudományból védte meg PhD-disszertációját.

2016 óta dolgozik az MNL Országos Levéltárában. Amellett, hogy adatbázisok készítésével foglalkozik, levéltárszakmai munkásságának középpontjában a forrásfeltárás és a forráspublikálás áll. Fő kutatási területe a Horthy-korszak első felének történelme, azon belül is az állam és a szélsőjobboldali mozgalmak, valamint az azokhoz kapcsolódó paramilitáris csoportok viszonya. 2017 óta szerzőként vagy társszerzőként több mint 50 forráskiadvány és több mint 80 magyar és idegen nyelven publikált tanulmány elkészítésében vett részt, amelyek a hazai és külföldi szaktudományos körök érdeklődését is felkeltették már, és gyakran idézik is azokat.

Kántás Balázs eddigi levéltári szolgálati ideje alatt a forrásfeltárás és a forráskiadás területén nagy hivatásszeretettel és elmélyült felkészültséggel végzett, kiemelkedő színvonalú és eredményes munkájának elismeréseként részesül a Dóka Klára-díjban.

■ **Az Osváth Lajos-díj**

A Magyar Levéltárosok Egyesülete az Osváth Lajos-díjat, amely évente váltakozva egyesületi munkáért, illetve történeti kutatómunkáért adható, 2023-ban egyesületi munkáért ítélte oda. Az alábbiakban a díjazott laudációja olvasható.

Tyekvicska Árpád

Tyekvicska Árpád 1988-ban fejezte be tanulmányait a Szegedi József Attila Tudományegyetemen földrajz–történelem szakon.

1988-ban a Nógrád Megyei Levéltár balassagyarmati részlegén kezdett el dolgozni, amelyet 1992-től igazgatóhelyettesként irányított. Elnöke volt a Nagy Iván Történeti Kör–Társadalomtudományi Egyesületnek, tevékenységével hozzájárult az Ipoly-mente

társadalomkutatóinak közös szakmai fórumának megteremtéséhez. 1994–1998 között az akkor létrejött Önkormányzati Levéltárak Tanácsának titkári feladatait látta el. 1995-ben tagja volt a belügyminiszter által kinevezett Iratfeltárási Bizottságnak, amely fontos szerepet játszott abban, hogy a pártállami rendszer állambiztonsági iratanyaga hozzáférhetővé és kutathatóvá váljon. Ebben az évben miniszteri főtanácsadóként koordinálta a Történelmi Hivatal felállításának előkészületeit.

1999-ben már a Nógrád Megyei Levéltár igazgatójává nevezték ki és több mint másfél évtizeden át, 2015-ig látta el az időközben Magyar Nemzeti Levéltárba betagozódó intézmény vezetését.

2008-ban a Magyar Levéltárosok Egyesületének tagjai az egyesület elnökévé választották, mely tisztséget 2016-ig töltötte be. Kritikus időszakon vezette át az egyesületet, például komoly erőfeszítéseket kellett tenni a levéltárak addig elért kulturális és tudományos szerepkörének megőrzéséért, mivel pusztán hivatali funkcióra való szorításukra is jelentkezett törekvés. Az MLE és elnökének kiállása fontos szerepet játszott abban is, hogy elvetették azt a kormányzati ötletet, amely szerint az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában őrzött, a pártállami rendszer titkosszolgálatá által keletkezett dossziékat szétszóratták volna az érintetteknek, lényegében felszámolva ezzel a kulcsfontosságú levéltári irategyüttest. Elnöksége alatt indult el a Nyitott Levéltárak országos programsorozat, melynek részeként jött létre az Év Levéltára Díj és az Év Levéltári Kiadványa Díj is. Az MLE által adományozott Dóka Klára-díj megalapítása is az ő elnökségéhez fűződik.

Elnöksége alatt tovább erősítette az MLE vándorgyűléseinek szerepét a szakma összetartásában, és elődjének, Szögi Lászlónak törekvéseit folytatva, különös hangsúlyt helyezett arra, hogy a vándorgyűlés a Kárpát-medencei és közép-európai levéltáros egyesületek állandó találkozóhelye legyen. A vándorgyűlések nemzetközi szekciójának szerepe megszilárdult, olyan visszatérő látogatói köre alakult ki, amelynek köszönhetően jelenleg is mellőzhetetlen része a programsorozatnak.

Tyekvicska Árpád, aki a Magyar Levéltárosok Egyesülete elnökeként nehéz időszakon vezette át az egyesületet, közel két évtizednyi egyesületi munkájának elismeréseként részesült az Osváth Lajos-díjban.

A Dóka Klára-díj díjazottjai: Kiss József Mihály, Kántás Balázs, Pákozdi Éva Szilvia, Ruzsa Éva, Takács Gábor, Pongrácz Erzsébet (balról jobbra)

Az Osváth Lajos-díj átadása után: Szécsi Tamás, Esztár község polgármestere, Barabás Miklós, a díjazott Tyekvicska Árpád és dr. Barabás Zoltán (balról jobbra)
(Fotók: Lovász Marianna)

VI. MLE Focikupa

Lakitelek, 2023. július 25.

Az MLE vándorgyűlés második napján sor került az immár hagyománnyá vált MLE Focikupa mérkőzéseire, amelynek helyszíne a Lakitelek SE sportpályája volt. Két csoportban folytak a küzdelmek hat csapat részvételével. A csoportmérkőzések után került sor a helyosztókra.

A részt vevő csapatok:

- Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára
(csapatkapitány: Pócs Nándor)
- Barbaricum, a Magyar Nemzeti Levéltár vidéki levéltárainak keleti válogatottja
(csapatkapitány: Bódán Zsolt, MNL BeVL)
- Budapest Főváros Levéltára (csapatkapitány: Varga Bálint)
- Cathedrale, felsőoktatási és egyházi levéltárosok közös csapata
(csapatkapitány: Zsidi Vilmos)
- MLE válogatott, egyesületi nem levéltáros tagok válogatottja
(csapatkapitány: Kántor Balázs)
- MNL OL–Pannonia vegyes csapat, Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára és az MNL vidéki levéltárai nyugati válogatottjának közös csapata
(csapatkapitány: Demeczky János, MNL OL)

A VI. MLE Focikupa végeredménye *(csk.)*

I.

MNL OL–Pannonia vegyes csapat ▪ Avar Anton (MNL OL), Bakó Zsigmond (MNL OL), *Demeczky János* (MNL OL), Hegedűs István (MNL OL), Izsák Gergely (MNL OL), Pálfi Ádám (MNL PVL), Polgár Tamás (MNL SVL)

II.

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára ▪ Bognár Roland, Cseh Gergő Bendegúz, Erdőközi Apolka, Krahulcsán Zsolt, Nagy-Csere Áron, Papp István, *Pócs Nándor*, Szécsényi András, Szuhanyik Zoltán, Tóth Tibor, Tulézi Lóránt, Üveges Zsolt

III.

Budapest Főváros Levéltára ▪ Háber Kornél, Hermann István, Kenyeres István, Keserű Norbert, Málík Zoltán, Mátyás Zoltán, , Sólyom Tibor, Szendrői Áron, Török Ádám, *Varga Bálint*, Vezsenyi Péter

IV.

Barbaricum ■ Bán Gergely (MNL HBVL), Bíró György (MNL BeVL),
Bojtos Gábor (MNL JNSZVL), Bódán Zsolt (MNL BeVL),
Király Erzsébet (MNL BeVL), Kovács Gergely (MNL HBVL), Oláh Tamás
(MNL BAZVL), Rózsa György (MNL BAZVL), Sáfár Gyula (MNL BeVL),
Somoskői Viktor (MNL HVL), Szemán László (MNL SZSZBVL),
Szikla Gergő (MNL HBVL), *Takács Gábor* (MNL BeVL)

V.

MLE válogatott ■ Fodor István (Történelmi Levéltár, Zenta),
Gellért Ádám (Erőszakkutató Intézet), Halász János (KIM), *Kántor Balázs* (KIM),
Mihajlo Miszjuk (Kárpátalja), Kosztyó Gyula (MNL SZSZBVL),
Szügyi Ferenc (Történelmi Levéltár, Zenta)

VI.

Cathedrale ■ Boros Zoltán (Bencés Főapátság Levéltára),
Damásdi Zoltán (Pécsi Egyházmegyei Levéltár), Homor Péter (Széchenyi István Egye-
tem Levéltára, Győr), Kiss Márton (BME Levéltára), Koltai András (Piarista Levéltár),
Krisch András (Soproni Evangélikus Gyűjtemények Levéltára),
Molnár László (SE Levéltára), Pálincás Márk (BCE Levéltára),
Szabó Zsolt (SZIE Levéltára), Vajk Ádám (Pápai Református Gyűjtemények Levéltára),
Zsidi Bernát (MTA Levéltára), *Zsidi Vilmos* (BCE Levéltára)

Összeállította: *Kovács Eleonóra*

2

(Fotók: Lovász Marianna)

3

